

Czwartek, 12 września 2013 r.

1. jest zaniepokojony tym, że Komisja do tej pory nie przyjęła nowej europejskiej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy;
2. ponawia apel do Komisji o przedstawienie nowej europejskiej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na okres do 2020 r.; wzywa Komisję, by uczyniła to najpóźniej do końca 2013 r.;
3. ubolewa nad faktem, że do chwili obecnej Komisja nie przedstawiła wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zaburzeń układu mięśniowo-szkieletowego związanych z pracą czy też wniosku dotyczącego przeglądu dyrektywy 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy, mimo że było to zapowiadane już w jej programie prac na rok 2011;
4. ponawia przesłania zawarte w swojej rezolucji z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie śródkresowej analizy europejskiej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0386

Transgraniczne rokowania zbiorowe i ponadnarodowy dialog społeczny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie transgranicznych rokowań zbiorowych i ponadnarodowego dialogu społecznego (2012/2292(INI))

(2016/C 093/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 151, 152, 154, 155 oraz 156 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 12 i 28, 52 ust. 3 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz jej Preambułę i istotne wyjaśnienia,
- uwzględniając art. 11 Europejskiej konwencji praw człowieka,
- uwzględniając art. 5 i 6 (zmienionej) Europejskiej karty społecznej,
- uwzględniając decyzję Komisji 98/500/WE z dnia 20 maja 1998 r. w sprawie ustanowienia Komitetów Dialogu Sektorowego promujących dialog między partnerami społecznymi na szczeblu europejskim,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników oraz dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/14/WE z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej,

Czwartek, 12 września 2013 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/38/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym,
- uwzględniając konkluzje Rady (EPSCO) 17423/11 przyjęte w dniu 1 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 września 2012 r. pt. „Międzynarodowe porozumienia na poziomie przedsiębiorstw: potencjał dialogu społecznego” (SWD(2012)0264),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając sprawozdanie grupy ekspertów Komisji Europejskiej ds. międzynarodowych porozumień na poziomie przedsiębiorstw z dnia 31 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając zmieniony dokument roboczy grupy ekspertów Komisji Europejskiej ds. międzynarodowych porozumień na poziomie przedsiębiorstw z 31 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z 17 stycznia 2012 r. pt. „Restrukturyzacja i przewidywanie zmian: wnioski wynikające z ostatnich doświadczeń” (COM(2012)0007) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb z 17 stycznia 2012 r. zatytułowany „Restrukturyzacja w Europie 2011” (SEC(2012)0059),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2010 r. zatytułowany „Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji. Konkurencyjność i zrównoważony rozwój na pierwszym planie” (COM(2010)0614),
- uwzględniając badanie Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowane „Odwzorowanie ponadnarodowych tekstów negocjowanych na poziomie korporacyjnym” (EMPL F2 EP/bp 2008 (D) 14511),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z 2008 r. zatytułowany „Rola umów ponadnarodowych firm w kontekście rosnącej integracji międzynarodowej” (SEC(2008)2155),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z lutego 2006 r. zatytułowane „Ponadnarodowe umowy zbiorowe: przeszłość, teraźniejszość i przyszłość”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 lutego 2005 r. w sprawie Agendy Społecznej (COM(2005)0033),
- uwzględniając konwencje MOP dotyczące postanowień o pracy (w umowach zawieranych przez władze publiczne) (konwencja nr 94) oraz dotyczące rokowań zbiorowych (konwencja nr 154),
- uwzględniając orzeczenia wydane przez organy kontroli MOP,
- uwzględniając trójstronną deklarację zasad MOP dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej (1977 r.),
- uwzględniając deklarację MOP z 10 czerwca 2008 r. w sprawie sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji,
- uwzględniając deklarację MOP z dnia 18 czerwca 1998 r. dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy,
- uwzględniając konwencje MOP ustanawiające uniwersalne podstawowe standardy pracy dotyczące między innymi: swobody tworzenia stowarzyszeń, prawa do zawierania umów zbiorowych (nr 87 z 1948 r. i nr 98 z 1949 r.); oraz niedyskryminacji przy zatrudnianiu (nr 100 z 1951 r. i nr 111 z 1958 r.),
- uwzględniając studium na temat egzekwowania podstawowych prac pracowniczych, zlecone przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (wrzesień 2012 r.),
- uwzględniając studium na temat „Transgraniczne rokowania zbiorowe i ponadnarodowy dialog społeczny” zlecone przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (czerwiec 2011 r.),

Czwartek, 12 września 2013 r.

- uwzględniając swą rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie informowania pracowników i konsultowania się z nimi, przewidywania restrukturyzacji i zarządzania nimi ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0258/2013),
- A. mając na uwadze, że według Komisji ⁽²⁾ w 2012 r. zawarto 244 europejskie ponadnarodowe porozumienia przedsiębiorstw; mając na uwadze, iż wskazuje to na postępującą integrację stosunków pracy w przedsiębiorstwach ponadnarodowych w Europie;
- B. mając na uwadze, że w coraz większej liczbie nowych ponadnarodowych porozumień przedsiębiorstw podjęto postanowienia o mechanizmach rozwiązywania sporów zgodnie z zaleceniami organizacji zrzeszających zarówno pracowników, jak i pracodawców;
- C. mając na uwadze, że dla takich porozumień nie istnieją ramy prawne ani na poziomie międzynarodowym, ani europejskim; mając jednak na uwadze, iż należy sprawdzić, czy istnieje jakaś przyczyna, dla której coraz mniej tego rodzaju porozumień jest zawieranych;
- D. mając na uwadze, że każde państwo członkowskie Unii dysponuje własnym ustrojem zbiorowych stosunków pracy wynikającym z różnego rozwoju historycznego i tradycji, który należy respektować i który nie wymaga ujednolicenia;
- E. mając na uwadze, że przykłady ponadgranicznych partnerstw społecznych okazały się skuteczne w promowaniu swobodnego przepływu pracowników i ich praw za granicą; mając na uwadze, że wsparcie UE dla takich ponadgranicznych partnerstw ma kluczowe znaczenie;
- F. mając na uwadze, że dialog na szczeblu europejskim w sposób innowacyjny, lecz przy zachowaniu niezależności w zakresie zawierania porozumień zbiorowych, wspiera utrzymanie i wzrost zatrudnienia, poprawę warunków pracy, a tym samym wzrost poziomu życia osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach międzynarodowych;
- G. mając na uwadze, że UE uznaje wolność stowarzyszeń oraz prawo do rokowań zbiorowych za prawa podstawowe;
- H. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa coraz częściej działają na poziomie europejskim, podczas gdy przedstawiciele pracowników najczęściej zorganizowani są wewnątrz swych krajów;
1. wskazuje, że rezolucja ta skupia się na europejskich ponadnarodowych porozumieniach przedsiębiorstw zawieranych z jednej strony przez europejskie stowarzyszenia związków zawodowych, a z drugiej przez poszczególne przedsiębiorstwa lub stowarzyszenia pracodawców, zazwyczaj w obrębie danego sektora, oraz stwierdza, że rezolucja nie odnosi się do międzynarodowych umów ramowych (IFA) zawieranych przez międzynarodowe stowarzyszenia związków zawodowych i przedsiębiorstwa; podkreśla potrzebę wzmocnienia europejskiego ponadnarodowego dialogu społecznego i transgranicznych układów zbiorowych;
2. proponuje, by Komisja rozważyła, czy fakultatywne europejskie ramy prawne dla europejskich ponadnarodowych porozumień między przedsiębiorstwami są konieczne i przydatne w celu zapewnienia większej pewności prawa, większej przejrzystości oraz przewidywalnych i wykonalnych skutków prawnych w odniesieniu do porozumień zawieranych w oparciu o te przepisy ramowe; proponuje, by promowane były praktyki związane z europejskimi ponadnarodowymi porozumieniami przedsiębiorstw, w których uznaje się autonomię stron porozumienia i zaleca, by do porozumień włączono postanowienia dotyczące rozstrzygania sporów;

Fakultatywne ramy prawne dla europejskich ponadnarodowych porozumień przedsiębiorstw

3. podkreśla autonomię partnerów społecznych, co oznacza, że mogą oni podejmować rokowania i zawierać porozumienia na wszystkich szczeblach;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0005

⁽²⁾ Ponadnarodowe porozumienia przedsiębiorstw: uwolnienie potencjału dialogu społecznego, dokument roboczy służb Komisji z dnia 10.9.2012 (SWD(2012)0264), s. 2).

Czwartek, 12 września 2013 r.

4. podkreśla, że ponadnarodowe porozumienia przedsiębiorstw różnią się między sobą np. pod względem zakresu zastosowania, zasięgu i sygnatariuszy, zgodnie z przeznaczeniem tych porozumień, ich założeniami, potrzebami i celami; stwierdza, że między przedsiębiorstwami i kulturami korporacyjnymi występują istotne różnice i należy uszanować autonomię stron porozumienia, dając im prawo do tworzenia różnych ponadnarodowych porozumień przedsiębiorstw;
5. zachęca partnerów społecznych, aby wymieniali się doświadczeniami w zakresie międzynarodowych porozumień przedsiębiorstw;
6. podkreśla, że Komisja powinna wyjść z założenia, że stosowanie fakultatywnych ram prawnych powinno być dobrowolne w odniesieniu do zainteresowanych partnerów społecznych, przedsiębiorstw i koncernów oraz opierać się na elastyczności i odniesieniach do szczebla krajowego, w celu nadania skutków prawnych ponadnarodowym porozumieniom przedsiębiorstw; podkreśla wyraźnie autonomię partnerów społecznych i stron w rokowaniach zbiorowych;
7. uważa, że w miarę możliwości europejskie rady zakładowe powinny być w pełni zaangażowane w negocjacje z europejskimi stowarzyszeniami związków zawodowych, tym bardziej, że są one w stanie określić potrzebę/możliwość zawarcia ponadnarodowego porozumienia między przedsiębiorstwami, zainicjować proces i utorować drogę do negocjacji, a także pomóc w zagwarantowaniu przejrzystości i rozpowszechnieniu wśród zainteresowanych pracowników informacji związanych z porozumieniami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre europejskie federacje związków zawodowych opracowały już procedury pozwalające włączyć do negocjacji europejskie rady zakładowe;
8. wyraża przekonanie, że zastosowanie klauzuli najwyższego uprzywilejowania oraz klauzuli o nieobniżaniu poziomu ochrony jest konieczne, aby wykluczyć ryzyko, że jakieś europejskie międzynarodowe porozumienie na poziomie przedsiębiorstw uniemożliwi albo utrudni stosowanie krajowych układów zbiorowych oraz krajowych porozumień na poziomie przedsiębiorstw;
9. zaleca wprowadzenie alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów; jest zdania, że należy uzgodnić pierwszy wspólny mechanizm ad hoc na poziomie przedsiębiorstwa np. zachęcając sygnatariuszy do zaakceptowania na zasadzie dobrowolności klauzul pozasądowego rozwiązania sporu w przypadku konfliktu między stronami porozumienia; proponuje, aby klauzule te wzorowały się na alternatywnych metodach rozwiązywania sporów uzgodnionych i opracowanych przez partnerów społecznych UE na szczeblu branżowym; uznaje, że wiele już zawartych na szczeblu europejskim międzynarodowych porozumień na poziomie przedsiębiorstw zawiera działające mechanizmy pozasądowego rozstrzygania sporów i zachęca partnerów społecznych do intensywniejszej wymiany doświadczeń na szczeblu europejskim i poszukiwań sposobów dalszego rozwoju tych mechanizmów oraz ich optymalizacji;
10. proponuje Komisji, by w zaleceniach dla partnerów społecznych wzięła pod uwagę następujące kryteria związane z europejskimi ponadnarodowymi porozumieniami przedsiębiorstw: procedura udzielania mandatów, tj. wyjaśnienie kwestii legitymacji i reprezentatywności negocjujących stron, między którymi zawierane jest porozumienie; miejsce i data zawarcia porozumienia; rzeczowy i geograficzny zakres stosowania; zasada uprzywilejowania oraz klauzula o nieobniżaniu poziomu ochrony; okres ważności; warunki wypowiedzenia oraz mechanizmy rozstrzygania sporów; zagadnienia objęte porozumieniem i inne wymogi formalne;
11. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji na rzecz wymiany doświadczeń między partnerami społecznymi i ekspertami, podejmowane dla ich wsparcia, np. zbieranie przykładów, tworzenie baz danych czy prowadzenie badań;
12. w tym kontekście przywołuje pozytywne doświadczenia zdobyte dzięki ponadgranicznym partnerstwom pomiędzy partnerami społecznymi oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania w przyszłości wsparcia UE dla takich ponadgranicznych partnerstw;
13. zachęca europejskich partnerów społecznych do pełnego wykorzystania możliwości porozumień unijnych zgodnie z art. 155 TFUE, przy pełnym poszanowaniu ich autonomii;
14. apeluje o zwiększenie roli europejskich partnerów społecznych w procesie kształtowania polityki europejskiej; w szczególności wzywa partnerów społecznych do uczestnictwa w opracowywaniu rocznej analizy wzrostu gospodarczego i do odgrywania istotniejszej roli w monitorowaniu postępów państw członkowskich;
15. podkreśla potrzebę wspierania i zwiększenia reprezentacji i uczestnictwa kobiet na różnych szczeblach dialogu społecznego i w strukturach rokowań zbiorowych, a także uwzględnienia aspektu płci na odpowiednich forach w celu poznania opinii kobiet i włączenia kwestii związanych z równością płci w ramy rokowań zbiorowych; zauważa, że trójstronny dialog społeczny i rokowania zbiorowe mają bez wątpienia znaczny potencjał jako czynniki wspierania równouprawnienia płci w miejscu pracy;

Czwartek, 12 września 2013 r.

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, partnerom społecznym UE oraz parlamentom narodowym.

P7_TA(2013)0387

Problem pozostawianych bez opieki małoletnich w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie problemu pozostawianych bez opieki małoletnich w UE (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 3,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 67 i 79,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 24,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i załączone do niej protokoły,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego z dnia 6 maja 2010 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie małoletnich bez opieki (2010–2014)” (COM(2010)0213),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2012 r. zatytułowane „Sprawozdanie śródkresowe z realizacji planu działania w zakresie małoletnich bez opieki” (COM(2012)0554),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie planu działań służącego realizacji programu sztokholmskiego” (COM(2010)0171),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowanego „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli” – program sztokholmski ⁽¹⁾,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form ich dyskryminacji,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie małoletnich bez opieki, przyjęte na 3018. posiedzeniu,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.